

(המשך מעמוד 11)

אין בין זואהל של הדליריום לבין שירם הקודם שירת הושענא כל הבדל מהותי, אבל התקליט נימכר תוך שבוע אחד ב־ למעלה מ־200 אלף עותקים. וכדי להוכיח שגם בארץ שלנו איננו משוחררים מ־ השפעת עיירת הקיט האיטלקית, כבר יצאו שני תקליטים ממבחר שירי הפסטיבל.

הוצאת אר.ס.אי. המציעה בין 14 הי פזמונים שהיא כוללת את הביצועים המקורי ריים של השיר שזכה בפרס הראשון, ימים של קשת בענן (ניקולה דייבארי) והפרס השני, מדך המטבעות (נאדה), ואילו את הי שיר שזכה בפרס השלישי, של פפינו גאי ליארדי, כמו הסגולות, משמיע שוב די בארי (הטוען בכדיחות הדעת שיש קשר הדוק בינו לבין גליארדי: שניהם זמרים מכוערים להפליא). נוסף לכך, אפשר עוד למצוא כאן את גיאני מוראנדי הממשיך להתלוצץ בנוסח צ'לנטאנו בקשר למוטר העבודה האיטלקי, את דומניקו מודוניו הי יוצא לשחק כדורגל, את לוציו דאלה, הי איש שמכר את מספר התקליטים הגדול ביותר לפני שנה משידי סן רמו (הוא כתב

ניקודה דייבארי
הפרס הראשון

ושר את 4 למרץ 1943) ואת ריטה פאבונה. לכל מי שאוהב זמר איטלקי ורוצה להאזין לפסטיבל, זאת בהחלט נבחרת משכנעת. העולה בהרבה על התחרות שיצאה לה כבר בשוק הישראלי.

התחרות, בדמות תקליט מתוצרת סי.בי. אס., המחקשט באישיותה החביבה של גיל־יולה צ'ינקטי (האהבה טובבת), ולצידה רוברטו קארלוס, גיאני נאצאריו, ובביצוע המקורי של הרים ירוקים (מארצ'לה) שי למרבה הפלא נופל מן ההענק שמציע אר.ס.אי. (בדמות זמרת בשם גרציאלה). מול הקונקרונציה, זה רק ליגה ב'.

אלן קליין, האמרגן היהודי המתדיין כבר זמן רב עם שלטונות מסייהכנסה באמריקה על חובות, שלדעתו אינם קיימים, ושהת־פרסם לאחרונה כמי שפירק את החיפושיות, וממשיך לייצג רק שלושה מהם (מקרטני הוא לדעתו נבזה ועלוקה), ידוע בכשרונו לעורר שעורריות.

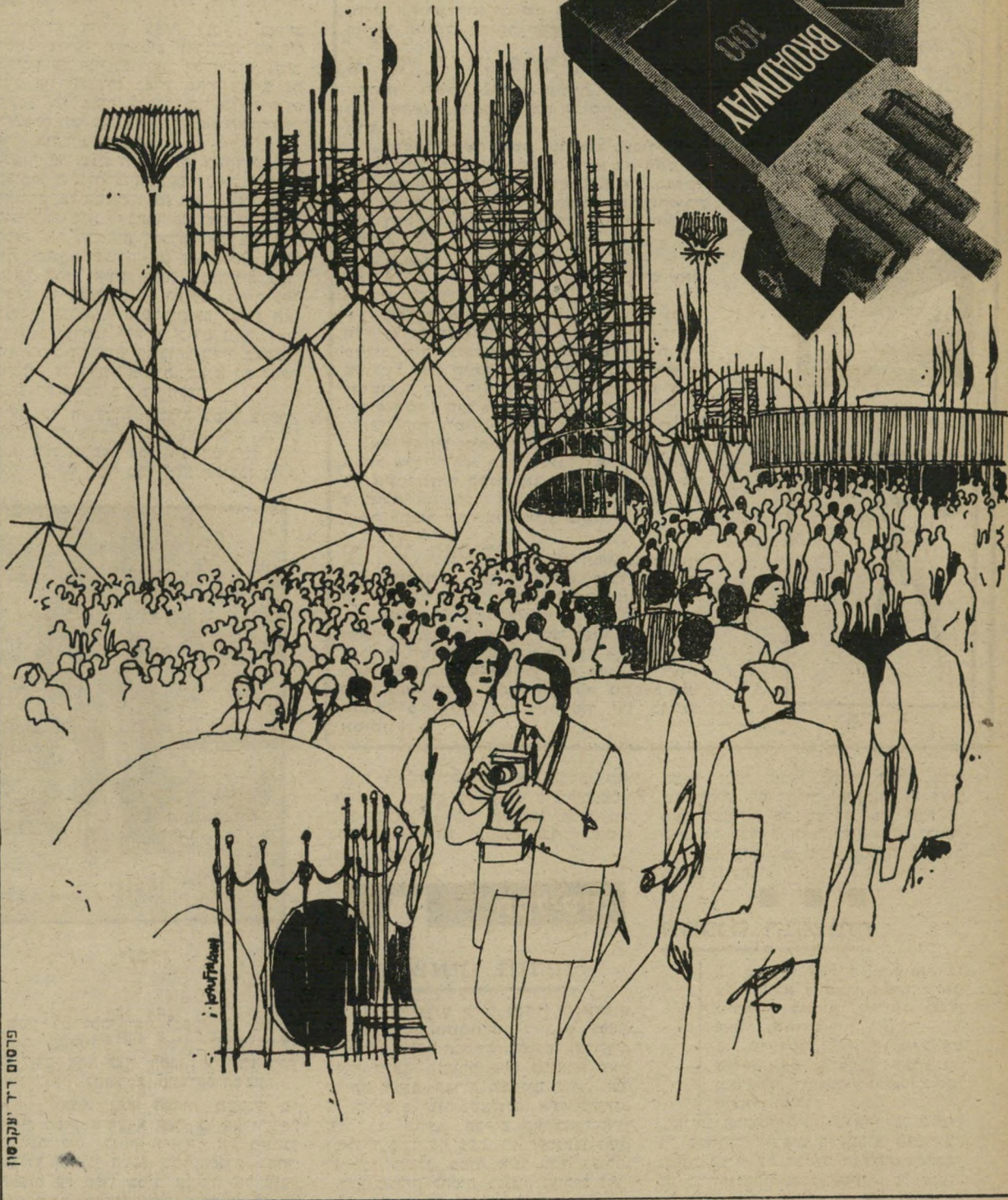
אבל אפילו לגבי קליין, היתה מסיבת הי־עיתונאים שערך לאחרונה בניו־יורק, בגדר הישג מיוחד. קודם כל, הוא הזמין את נציגי עיתונות המחותרת לשעות הצהריים, ואלה באו בהמוניהם, מתוך תקווה לארוחת־חינם. אלא שבמקום מזון התקבלו העיתונאים ב־ יחס חשדני. קליין טילק מן המשרד כל חפץ נייד בעל ערך כלשהו, מתוך חוסר־אמון בולט בהגינות אורחיו.

אם לא די בכך, פתח פיל ספקטור, מפיק תקליטים מפורסם העובד בשביל קליין, ב־ סידרת גידופים מדעיים, על אחד הנוכחים, שכמעט והסתיימה בקטטה. ואילו הקטטה עצמה פרצה לאחר זמן קצר, כאשר אחד העיתונאים המורעבים הפריע לקליין בלי הרף, זה נתן הוראה להוציא אותו מן הי מקום, העיתונאי התנגד, והמסיבה הפכה לשדה קרב.

והיום מדברים בניו־יורק, על כך שעי־תונאי פופ חייב להצטייד, לפני כל מסיבת עיתונאים, בתריסר סנדוויצ'ים, בתרגום אנגלי לאוצר הקללות של דן בראמוץ: זכמה שיעורי גידוד.

BROADWAY 100: טעמו של העולם הגדול.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם.
סופר קינג סייו. תערובת אמריקאית.
מיוצרת ע"י דובק מסבס עשיר ומעולה.

פרסום רד עקבסון